

forbi disse Forslag ere komne saa seent frem, at Udvalget ikke har havt Vællighed til at conferere derom. Jeg er derfor ingenlunde berettiget til at sige Noget om, hvorledes Udvalget nu vil stille sig ligeoverfor disse Forslag, at det enten vil gaae ind paa dem eller ikke gaae ind paa dem. Jeg erklærer kun, at saaledes som det stiller sig for mig efter disse Forslag, har jeg ikke Grund til at antage Andet, end at Udvalget vil kun saare nødig, høist uigjerne og modstræbende give efter, selv for de allersterkeste Grunde, og frasalbe de Forslag, det har været enigt om at stille. At Traditionen om Overenskomsten ikke har været tilstede i Ministeriet, kan jeg overmaade godt forstaae. Derfom man huskede Traditionen rigtigt, derfom den var levende der, kunde de fire Embedsmænd, der have udarbejdet Lovudkastet, ikke have stillet de Forslag, de have stillet; men naar de ikke kunde erindre Overenskomsten, kunde de frit stille disse Forslag. Det er forunderligt, jeg kan ikke Andet end gjentage det, at een af de fire Embedsmænd, som har udarbejdet dette Udcast, efter Ministersens Yttringer ikke kan erindre Overenskomsten fra ifjor, da jeg dog ifjor gjentagne Gange efter Anviisning af daværende Minister Unsgaard har forhandlet med ham i Ministeriet, netop paa Grundlag af den Overenskomst, som da var stekt; men han har ikke kunnet huske den iaar. — Med Hensyn til hvad den ærede Minister anførte om en Committeret, da har Udvalget jo imod overhovedet at indrømme en saadan Post; det anseer den slet ikke for ønskelig, uanseet, om det kunde behøves, at vedkommende Departementschef i Revisionsdepartementet fik en eller anden Embedsmænd tilhjælp. En Committeret er Udvalget imod, men jeg troer, at det, derfom det overhovedet kom til den Erkjendelse, at der maatte hedes nogen Hjælp, ikke vilde være imod, at det blev en Contoirchef. Enhver, der kjender disse Committeret=Posters Historie fra tidligere Tid, maa have Meget imod Oprettelsen af en saadan Post, og det er derfor, Udvalget har været enigt om bestemt at fravaade Thinget at bevilge en saadan Post. Jeg kan ikke, det er jo en Umulighed, indlade mig paa at bedømme Omfanget af de Forretninger, der allerede ere

tillagte og kunne ventes tillagte Revisionsdepartementschefen. Jeg vil kun bemærke, med Hensyn til hvad der kan ventes ham tillagt, at jeg dog finder, at det er noget for tidligt allerede nu at bestemme en Løn for det, der kan ventes ham tillagt, men som maaskee albrig vil blive ham tillagt. Desuden ere jo de Embedsmænd i Finantsministeriet, der nu have en Deel af den Revision, som den ærede Minister anførte, at man ventede maatte gaae over til Revisionsdepartementet, lønede for at gjøre dette Arbejde, og man maatte altsaa tage nogen Løn fra dem, naar de bleve frie derfor, ifald man skulde hde nye Lønninger for at faae det udført andetsteds; de ere jo nu lønede af Fælleskassen, og det vilde altsaa her blive den særlige Finantskasse, der maatte paa tage sig en Byrde for at lette Fælleskassen for sin, derfom den vilde betale for Forretningens Udførelse, som Fælleskassen blev fri for; men, som sagt, i det Hele taget er det vistnok meget urigtigt at fastsatte Lønninger for Embedsmænd for Udførelsen af Forretninger, som man venter, at de engang i Tiden skulle faae, uden at man veed, om de ville faae dem eller ikke. Der er ingen Grund til at give de store Lønninger, naar der ikke var noget Arbejde, der skulde udføres. Jeg er overbevist om, at man for enhver Embedsmænd kan anføre, at han har havt og har saa uhyre meget Arbejde; men derfor er det jo ogsaa, at han faaer denne meget store Løn, og jeg mener derfor, at det egentlig ikke bør lede os til at blive ømme om Hjertet, at en Mand, der har 4,000 Rd. om Aaret, har Meget at bestille; thi jeg er overbevist om, at Enhver, der har 4,000 Rd. om Aaret, maa bestille Meget; jeg er overbevist om, at der er Mange, der have meget Mindre i Lønning, der maae bestille ligesaa Meget. Man maa derfor vel overveie, naar man her stiller dette meget Arbejde, hvilken Løn det er, man hder derfor. Med Hensyn til Revisorerne gjælder omtrent det Samme. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at det jo forholder sig, som den ærede Minister udtalte, med Hensyn til det Arbejde, de havde, men i saa Henseende gjælder, hvad jeg nylig sagde, at de maae finde sig i at have noget Arbejde for den Løn, de faae — jeg kan for